

Salvat prin har

„Căci prin har ați fost mântuiți,
prin credință. Și aceasta nu vine de la voi;
ci este darul lui Dumnezeu.” *Efeseni 2:8*

„Doar prin har, darul fără plată
al lui Hristos, suntem salvați.”
The Youth's Instructor, 5 septembrie 1895.

Autori
Davi P. Silva și Jorai P. da Cruz

Cuprins

Introducere	5
Capitolul 1 - Evanghelia lui Hristos	8
Capitolul 2 - Condiția pentru viața veșnică	15
Capitolul 3 - Legea neschimbătoare a lui Dumnezeu	21
Capitolul 4 - Condiția ființelor umane	32
Capitolul 5 - Desăvârșirea ambelor naturi ale lui Hristos	41
Capitolul 6 - Singura cale de scăpare	57
Capitolul 7 - Crucea Calvarului	69
Capitolul 8 - Desăvârșit în Isus Hristos	78
Capitolul 9 - Puterea Cuvântului lui Dumnezeu	85
Capitolul 10 - Lucrarea Spiritului Sfânt în noi	92
Capitolul 11 - Cooperând cu Dumnezeu	100
Capitolul 12 - Dragostea: împlinirea Legii	110
Capitolul 13 - Ascultarea desăvârșită a omului	118
Capitolul 14 - Faptele bune și Evanghelia	130
Capitolul 15 - Închinare și laudă	141
Capitolul 16 - Postul și Evanghelia	154
Capitolul 17 - Eradicarea tendințelor păcătoase	158
Capitolul 18 - Judecata de cercetare	168
Capitolul 19 - Harul este pierdut în glorie	185
Capitolul 20 - Doar prin har	193
Apendice - „Sunteți desăvârșiți în El”	208

Introducere

În lumea religioasă de astăzi, marea temă a mântuirii prin har prin credința în meritele lui Isus Hristos a fost studiată și discutată foarte mult. Teologii s-au specializat în acest subiect, și s-au ținut seminarii în aproape toate universitățile teologice ale lumii. Și în cercurile adventiste, acest subiect a stârnit un mare interes în ultima vreme.

Înțelegerea și acceptarea acestei doctrine fundamentale a Creștinismului a schimbat viața apostolului Pavel și a dat putere bisericii apostolice. Acest subiect este explicat clar în special în epistolele către Romani și Galateni.

În timpul mării perioade de apostazie – cele 1260 de zile profetice (ani) – când elemente ale doctrinei păgâne s-au amestecat cu principiile de credință ale bisericii, Evanghelia pură a fost aproape uitată și doar o minoritate persecutată a păstrat-o și a predicat-o cu curaj. În secolul al șaisprezecelea, viețile lui Luther, Calvin și Zwingli – pentru a menționa doar pe câțiva dintre cei mai proeminenți exponenți ai adevărului și fondatori ai Reformațiunii Protestante – au fost schimbate radical pe măsură ce înțelegeau și acceptau îndreptățirea și neprihănirea prin credință. Deoarece credeau în acest adevăr de bază al Creștinismului, aceștia și alți bărbați au fost folosiți de Dumnezeu pentru a zgudui însăși temelii bisericii medievale și pentru a schimba cursul istoriei în câteva națiuni ale lumii.

În 1888, Adventismul a fost de asemenea zguduit când, la Conferința Generală din Minneapolis, doi pastori influenți, A. T. Jones și E. J. Waggoner, au prezentat tema **Îndreptățirea prin credință și neprihănirea lui Hristos**.

Și astăzi, mai mult ca oricând înainte, poporul lui Dumnezeu are mare nevoie de putere de sus pentru a termina lucrarea de răspândire a Evangheliei. Este timpul ca - în sfârșit - să studiem,

să acceptăm, să trăim și să predicăm cu putere prețiosul adevăr că mântuirea este posibilă doar prin harul lui Hristos.

Vom cita câteva afirmații din Spiritul Profetic referitor la importanța acestei doctrine:

„Cele mai dulci melodii care vin de la Dumnezeu prin intermediul buzelor omenești - **îndreptățirea prin credință și neprihănirea lui Hristos**” - 6 T 426.

„Nimeni nu a spus că putem găsi desăvârșirea privind la vreun om; dar știu aceasta, că bisericile noastre mor din lipsă de învățatură despre subiectul neprihănirii prin credința în Hristos, și despre adevăruri asemănătoare.” - GW 301.

„Solia prezentă - îndreptățirea prin credință - este un mesaj de la Dumnezeu; ea poartă recomandarea divină, pentru că roadele ei sunt spre sfințire...” - 1 SM 359.

„Dușmanul lui Dumnezeu și al omului nu vrea ca acest adevăr [îndreptățirea prin credință] să fie prezentat clar; pentru că el știe că dacă poporul îl va primi pe deplin, puterea sa va fi sfărâmată.” - RH, 3 septembrie 1889.

„Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la o margine a pământului la cealaltă pentru a pregăti calea Domnului. Aceasta este slava lui Dumnezeu care încheie lucrarea îngerului al treilea.” - 6 T 19.

Când studiem acest subiect, pot apărea câteva întrebări care necesită atenția noastră: Este mântuit omul prin credință fără fapte? Sau prin credință cu fapte? Sau prin credință care lucrează? Omul este îndreptățit înainte sau după sfințire? Care este rolul supunerii față de Legea lui Dumnezeu și al faptelor bune în procesul de mântuire? Este îndreptățirea un act juridic - întocmit în tribunalul ceresc - sau are ea ceva de a face cu viața credinciosului? Acestea și alte întrebări vor fi abordate cu seriozitate în această cercetare.

În timp ce vom studia cu rugăciune acest subiect, care este strâns legat de mântuirea noastră, vom avea o înțelegere clară a dragostei, milei și dreptății lui Dumnezeu.

„Cunoașterea lui Dumnezeu, după cum a fost descoperită în Hristos, este cunoștința pe care toți cei mântuiți trebuie să o aibă. Aceasta este cunoștința care transformă caracterul.

Capitolul 1

Evanghelia lui Hristos

*„Atârând pe cruce, Hristos era Evanghelia.
Acum avem o solie: ‚Priviți Mielul lui Dumnezeu,
care ridică păcatele lumii.‘ Nu își vor fixa
membrii bisericii noastre ochii asupra unui Mântuitor
răstignit și înviat, în care se află toate speranțele lor
pentru viața veșnică? Aceasta este solia noastră,
argumentul nostru, doctrina noastră,
avertizarea noastră pentru cel nepocăit,
încurajarea noastră pentru cel îndurerat
și speranța pentru fiecare credincios.” – 6 BC 1113.*

Inainte de a prezenta un studiu obiectiv al doctrinei mântuirii, este necesar să accentuăm rolul important pe care aceasta îl are între celelalte doctrine ale creștinismului. Începând cu perspectiva apostolică și continuând cu reformatorii protestanți, ajungem în zilele noastre. În lumina multor afirmații ale Spiritului Profetic, ce provoacă la meditație, suntem fericiți să aflăm că această solie își va îndeplini scopul cu credincioșie, și îi mulțumim lui Dumnezeu pentru asigurarea Sa. Toți cei care au acceptat perspectiva divină au o convingere clară că această solie constituie coloana vertebrală a corpului doctrinei credinței creștine.

Perspectiva lui Pavel

„Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat la harul lui Hristos, la o altă Evangheliie... Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evangheliie, deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!...

Fraților, vă mărturisesc că Evangheliia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească; pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.” Galateni 1:6,8,11,12.

Un studiu analitic și profund al teologiei lui Pavel, prezentată în epistolele sale, ne aduce în mod clar spre centrul gândirii sale teologice: „Evangheliia lui Hristos” i-a fost adusă „prin descoperirea lui Isus Hristos”. Pentru că este rodul revelației divine, nimeni, nici un înger venit din cer, nu poate să îl determine să renunțe la ea. De aceea, Pavel scria: „...chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evangheliie, deosebită de cea pe care ați primit-o, să fie anatema!”

Această afirmație arată locul central și importanța pe care Pavel o acordă Evangheliiei lui Hristos între alte doctrine creștine. Aceasta înseamnă că, pentru apostol, Evangheliia lui Hristos – îndreptățirea prin credință/salvarea doar prin har - este nucleul în jurul căruia gravitează toate celelalte doctrine. De aceea, dezaprobarea lui Dumnezeu este asupra oricărei încercări de a subordona această doctrină vreunei alteia. Dacă vreun om

Capitolul 2

Condiția pentru viața veșnică

*„Dumnezeu l-a așezat pe om sub Lege,
aceasta fiind o condiție indispensabilă
a existenței lui. Ascultare desăvârșită și continuă,
era condiția fericirii eterne.*

*Cu această condiție el urma
să aibă acces la pomul vieții.” – PP 49.*

Capitolul 3

Legea neschimbătoare a lui Dumnezeu

*„Legea lui Dumnezeu este la fel
de durabilă și neschimbătoare
ca și caracterul Său.” – FW 42.*

Martin Luther a spus odată: „Lumea nu este nimic altceva decât inversul Decalogului, sau cele zece porunci răsturnate.”

Ravi Zacharias, un predicator modern din Statele Unite, menționa următorul lucru:

„Un rabin care a supraviețuit [mortii] din lagăr a rezumat bine atunci când a spus că la Auschwitz părea să fie o lume unde cele zece porunci erau pe dos.”

În capitolul anterior am văzut că există doar o singură condiție de neschimbat pentru viața veșnică – ascultare desăvârșită și continuă de Legea lui Dumnezeu. Te poți întreba: „Ce face Legea atât de înălțată?” „Care sunt principiile ei mărețe?” „Care este natura ei?” „De când există ea și cât va mai exista?” Acestea și alte întrebări vor fi discutate în acest capitol.

O expresie exactă a caracterului lui Dumnezeu

În primul rând vom analiza Legea lui Dumnezeu în sfera ei înaltă ca o expresie a caracterului lui Dumnezeu. Spiritul Profeției ne ajută să înțelegem acest subiect:

„Legea lui Dumnezeu, fiind o descoperire a voii Sale, o transcriere a caracterului Său, trebuie să existe pentru totdeauna, ca un martor credincios în cer.” – GC 434.

„Legea lui Dumnezeu este la fel de durabilă și neschimbătoare ca și caracterul Său.” – FW 42.

„Voia lui Dumnezeu este exprimată în preceptele Legii Sale sfinte, și principiile acestei Legi sunt principiile cerului.” MB 109.

„Legea lui Iehova, fundamentul guvernării Sale în cer și pe pământ, este la fel de sfântă ca Dumnezeu Însuși.” – SR 48.

Trebuie să spunem, din nou, că principiile Legii lui Dumnezeu sunt „o descoperire a voii Sale, o transcriere a caracterului Său”. Pornind de la această premisă, haideți să identificăm aceste principii:

În Scriptură citim că Dumnezeu este iubire (1 Ioan 4:8); dreptate (Psalmii 31:1); adevăr (Psalm 31:5); sfânt (Leviticul 11:44); desăvârșit (Matei 5:48); Duh (Ioan 4:24); veșnic (1 Timotei

Capitolul 4

Condiția ființelor umane

*„Primul Adam a fost creat o ființă pură,
fără păcat, fără vreo urmă de păcat;
el era după chipul lui Dumnezeu.
El putea cădea, și a căzut
prin călcarea Legii.” – 5 BC 1128.*

Capitolul 5

Desăvârșirea ambelor naturi ale lui Hristos

*„Niciodată, sub nici o formă, să nu lăsați minților oamenilor
impresia că asupra lui Hristos a existat vreo mânjitură
sau înclinație spre păcat, sau că El S-a supus în vreun fel
păcatului. El a fost ispitit în toate punctele cum e ispitit omul,
totuși El este numit ‚cel sfânt.‘ Faptul că Hristos
a fost ispitit în toate punctele ca și noi, dar a fost
totuși fără păcat, este un mister, care a rămas
neexplicat ființelor omenești. Întruparea lui Hristos
a fost, și va rămâne întotdeauna un mister.”*

– 5 BC 1128, 1129.

Capitolul 6

Singura cale de scăpare

*„Astfel, deci, după cum printr-o singură greșeală,
a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii,
tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare
a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire
care dă viața. Căci, după cum prin neascultarea
unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși,
tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți
vor fi făcuți neprihăniți.” – Romani 5:18, 19.*

Capitolul 7

CRUCEA CALVARULUI

*Cel ce privește iubirea neegalată a lui Isus
va avea gânduri curate, inimă curățită, și caracterul lui
va fi transformat. El va merge înainte, pentru a fi o lumină
în lume, pentru a reflecta într-un anumit grad această iubire
neînțeleasă. Cu cât privim mai mult crucea lui Hristos,
cu atât mai mult vom folosi limbajul, pe care îl folosea apostolul,
când spunea: „În ce mă privește, departe de mine gândul
să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru
Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine,
și eu față de lume!” Galateni 6:14.” – DA 661.*

Capitolul 8

Desăvârșit în Isus Hristos

„Isus stă în Sfânta Sfintelor, pentru a sta în fața lui Dumnezeu pentru noi. Acolo, El nu încetează să prezinte clipă de clipă poporul Său, ca desăvârșit în El. Pentru că suntem reprezentați astfel înaintea Tatălui, nu trebuie să ne imaginăm că trebuie să ne bazăm pe harul Său și să devenim neglijenți, indiferenți și îngăduitori cu noi înșine. Hristos nu este slujitorul păcatului. Suntem desăvârșiți în El, acceptați în Cel Preaiubit, doar atâta timp cât rămânem în El prin credință.” – FW 107.

Capitolul 9

Puterea Cuvântului lui Dumnezeu

„Întreaga Biblie este o manifestare a lui Hristos, și Mântuitorul a dorit să bazeze credința urmașilor Săi pe Cuvânt. Când prezența Sa vizibilă urma să fie retrasă, Cuvântul trebuia să fie sursa lor de putere. Ca și Domnul lor, ei trebuiau să trăiască ,prin orice Cuvânt, care iese din gura lui Dumnezeu.’ Matei 4: 4.” – DA 390.

Capitolul 10

Lucrarea Spiritului Sfânt în noi

„Rezistența împotriva păcatului și biruința asupra lui puteau exista doar prin ajutorul celei de a Treia Persoane a Dumnezeirii, care urma să vină cu energie neschimbată, în plinătatea puterii divine. Duhul lui Dumnezeu este Cel care face eficient ceea ce a fost îndeplinit prin lucrarea Salvatorului nostru. Prin El, credinciosul devine părtaș al naturii divine. Hristos a dat Spiritul Său ca o putere divină pentru a birui toate tendințele moștenite și cultivate spre păcat, și pentru a imprima caracterul Său în biserica Sa.” – RH, 19 noiembrie 1908.

Capitolul 11

Cooperând cu Dumnezeu

*Noi cooperăm cu Dumnezeu dacă răspundem
atracției Duhului Sfânt, luându-ne timp
pentru studiul Cuvântului lui Dumnezeu,
și păstrând comuniunea cu El prin rugăciune.*

*Noi cooperăm cu El când împărtășim
Cuvântul Său altora, care nu cunosc
iubirea Lui și planul de mântuire.*

Capitolul 12

Dragostea: Împlinirea Legii

*„Legea divină ne cere iubire supremă
pentru Dumnezeu și să-L iubim pe aproapele nostru
ca pe noi înșine. Fără exercitarea acestei iubiri,
cea mai înaltă mărturisire de credință
este doar o ipocrizie.” – 1 SM 218.*

Capitolul 13

Supunerea desăvârșită a omului

*„Ascultarea omului poate fi făcută desăvârșită
doar de tămâia neprihănirii lui Hristos,
care umple cu mireasmă divină
fiecare faptă de ascultare.” – AA 532.*

Capitolul 14

Faptele bune și Evanghelia

*„Omul va fi salvat prin credință,
nu prin fapte; dar credința sa
trebuie să se vadă prin faptele sale.”*

– PP 279.

Capitolul 15

Închinare și laudă

„Duhul lucrează la inimile noastre atrăgând rugăciuni și pocăință, laudă și mulțumire. Recunoștința, care curge de pe buzele noastre, este rezultatul atingerii corzilor sufletului cu amintiri sfinte, trezind muzica inimii.”

– 1 SM 344.

Capitolul 16

Postul și Evanghelia

„Scopul postului, pe care ne cheamă Dumnezeu să-l ținem, nu este de a ne chinui trupul pentru păcatul sufletului, ci de a ne ajuta să înțelegem caracterul odios al păcatului, să ne umilim inimile înaintea lui Dumnezeu și să primim harul Său iertător.” – MB 88

Capitolul 17

Eradicarea tendințelor păcătoase

*„În toți cei care se supun puterii Sale,
Duhul Sfânt va distruge păcatul.” – DA 107.*

Capitolul 18

Judecata de cercetare

*„Căci suntem în clipa, când judecata
stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu.
Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul
celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?”
– 1 Petru 4:17*

Capitolul 19

Harul este pierdut în glorie

„Neprihănirea dinăuntru se dovedește prin neprihănirea din afară. Cel care este neprihănit înăuntru nu este lipsit de milă sau nesimțitor, ci zi după zi el crește în chipul lui Hristos, înaintând din putere în putere. Cel care a fost sfințit de adevăr se va controla pe sine și va merge pe urmele lui Hristos până când harul se pierde în glorie.” – RH 4 iunie 1895

Capitolul 20

Doar prin har

*„Căci prin har ați fost mântuiți,
prin credință. Și aceasta nu vine de la voi;
ci este darul lui Dumnezeu.” – Efeseni 2:8.*

*„Suntem salvați doar prin har,
darul fără plată al lui Dumnezeu.”
– YI, 5 septembrie 1895.*

*„Prin har, păcătosul este salvat, fiind îndreptățit
prin sângele fără plată al lui Hristos.” – ST, 29 iulie 1896.*